

Προετοιμάζοντας...

(Τοῦ ἱεροῦ Σαρανταήμερου τῶν Χριστουγέννων
οἱ ἔγνοιες καὶ οἱ φροντίδες μας)

Μαζεύονται οἱ μέρες, λοιπόν. Λιγότεψαν οἱ σαράντα πιά κι ὁ Νοέμβριος, μετὰ ἀπὸ λίγο ἀφήνει πιά τὴ θέση στὸ μεγαλοπρεπῆ τὸ μήνα, τὸν Δεκέμβριο. Γιορταστικὸ γίνεται, μέρα τὴ μέρα, τὸ τοπίο γύρω μας, καθὼς ἕνα - ἕνα ἀνάβουν τὰ λαμπιόνια στοὺς δρόμους, στὶς βιτρίνες καὶ σὲ κάποια σπίτια.

Κι οἱ ἐκκλησιές, ἀφοῦ ἀπόλαυσαν τὴ Χριστουγεννιάτικη αὔρα μὲ τὶς θεοφώτιστες Καταβασίες «Χριστὸς Γεννᾶται», πού ἀκούστηκαν στὴν σεμνὴ καὶ συγκινητικὴ Γιορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγιᾶς μας, προετοιμάζονται γιὰ τὰ λυτρωτικὰ τὰ προεόρτια, πού θὰ εὐπρεπίσουν «ἔτι καὶ ἔτι» τὸ τρυφερὸ καὶ θεοχαρίτωτο ἐόρτιο κλίμα τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, τὰ ὁποῖα ὀσονούπω πλησιάζουν... «Σπήλαιον εὐπρεπίζου...» ἢ «Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἢ φάτνη, τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἢ ἀλήθεια ἦλθεν, ἢ σκιά παρέδραμε...», κι ἀκόμα, «Υπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννηῆσαι ἤκει...», οἱ ὕμνοι πού συχνότερα θ' ἀκούγονται ἀπὸ τὶς 30 Νοεμβρίου, τὴ Γιορτὴ, δηλαδή, τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα, ἴσαμε τὴν Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων. Κι ὄλ' αὐτὰ στεγασμένα κάτω ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ, πού ἀγιάζει τὶς μέρες μὲ τὶς θεῖες Λειτουργίες, ἀλλὰ καὶ τὴν παρουσία τῶν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι καὶ πανηγυρίζουν (βλ. Ἀπόστολος Ἀνδρέας, Ἁγία Βαρβάρα, Ἅγιος Σάββας, Ἅγιος Νικόλαος, Ἅγιος Σπυρίδων, Ἅγιος Ἐλευθέριος, Ἅγιος Διονύσιος, Ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης κ. ἄ. ἀκόμη). Μιὰ συντροφιά, δηλαδή, πολύτιμη καὶ συνάμα τόσο διδακτικὴ καὶ φιλόξενη συντροφιά. Γιατὶ μέσα στὴν Πανήγυρί τους βρίσκουμε καταφυγὴ, ἀνταμώνουμε μὲ τὸ Θεό, χαριτώνουμε τὸν ἑαυτό μας μὲ τὴ Θεία Μετάληψη, ἀγιαζόμαστε μὲ τὴν παρουσία καὶ τὴν φιλοξενία τους. Ἐνῶ παράλληλα προετοιμαζόμαστε, καθὼς πορευόμαστε, ὥστε νὰ ὑποδεχτοῦμε «τὴν Θεοῦ μητρόπολιν». Ὅχι μόνοι μας, οὔτε καὶ κατηφεῖς ἀπὸ τὴ νηστεία καὶ τὴν προσμονή, ἀλλ' αἰσιόδοξοι, ἀφοῦ εἴμαστε σίγουροι ὅτι, «ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπέφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν». Καὶ δὲν εἶναι ψέμα αὐτό, γιατί ὄλοι οἱ παραπάνω Ἅγιοι τὸ ἐνόησαν, τὸ βίωσαν, τὸ χάρηκαν καὶ μᾶς τὸ παρέδωσαν, ὡς διδαχὴ καὶ εὐχὴ συνάμα.

Ἄχ. Θεέ, μου, πόσες εἶναι οἱ εὐεργεσίες Σου σὲ μᾶς τοὺς ἄτακτους καὶ προπάντων ἀχάριστους...

παπα-Κων. Ν. Καλλιανός